

[Knud Kristensen.]

gang, jeg havde ordet, sagt, at det, jeg ønskede tilsagn om, var besked enten her eller andetsteds. Den højtærede statsminister kan ikke være i tvivl om, at det ikke er vælgermøder, jeg tænker på. Jeg vil så takke ministeren for det tilsagn, jeg forstår han har givet om, at vi skal få besked om dette forhold indenfor den allernærreste fremtid.

Formanden: Det ærede medlem hr. Aksel Larsen har ordet for en kort bemærkning.

Aksel Larsen: Jeg finder det påfaldende og lidet stemmende med en parlamentarisk ministers værdighed, at justitsministeren ikke mere vil tage ordet i denne debat. Jeg bliver nødt til at gøre det høje ting opmærksom på, at også tinget har et ansvar. I Studenterforeningen stod justitsministeren og sagde, at vi var meget godt garderet herhjemme mod misbrug i administrationen, for ethvert medlem af tinget kunne rejse en sag i tinget. Men erfaringerne fra den sidste måneds tid viser, at selvom man med nok så stor begrundelse rejser en sag, er folketingets flertal enten ligegyldigt eller direkte fjendtligt overfor krav om undersøgelse af sagen. Jeg ønsker at fastslå, at min dagsorden af 21. oktober blev afvist af folketinget med den begrundelse, at det af justitsministerens redegørelse i sagen fremgik, at Wright, Thomsen & Kier-sagen var behandlet på normal måde af anklagemyndigheden. Vi har nu fået justitsministerens bekræftelse på, at han ikke tør sige, at den var behandlet på normal måde. Folketingets flertals begrundelse for afvisning af dagsordenen er dermed bortfaldet. Jeg har blot at holde mig til tre dokumenterede punkter. For det første dette, at ministeren er omgædet meget letsindigt med kendsgerningerne i sine udtalelser, dels til offentligheden, til pressen — jeg tænker her på Leifersagen og Wright, Thomsen & Kier-sagen — dels her i tinget, og ministerens redegørelse har ikke i ringeste grad afkræftet de anklager, jeg den 29. oktober rettede mod justitsministeren. For det andet: jeg har her dokumenteret, at statens rådgivende ingeniør på Bornholm, Milner, der dog må være den, der ved nærmest besked, giver en fremstilling af Bornholmsagen, som er i absolut strid med den fremstilling, som justitsministeren har givet. For det tredje: jeg har fastslået, at justitsministeren ikke på nogen måde har bestridt, at han hele tiden har

vidst, at Carl Madsen ikke betragtede efterforskningen i Wright, Thomsen & Kier-sagen som værende afsluttet. Jeg har dokumenteret, at justitsministeren hele tiden har vidst, at Carl Madsen tværtimod efter nytår 1947 for alvor ville tage fat netop på denne sag. Jeg har samtidig set mig nødsaget til i anledning af justitsministerens argumentation i går at fremdrage det forhold, at Carl Madsens fremstilling, hvori han gør sine synspunkter gældende, er udarbejdet i samråd med justitsministeren. Dette er ting, som jeg synes, at tinget ikke kan lade passere, selvom det er villigt til at lade meget passere. Jeg har ikke længere håb om, at jeg kan få nogen af ordførerne eller justitsministeren til at tage ordet; da jeg ikke regner med, at det kan ske på nogen anden måde, nødsages jeg til som en fortvivlelsens selyhjælp at stille forslag om en motiveret dagsorden:

„Idet folketinget fastslår, at justitsministeren gennem sin redegørelse har vildledet tinget og offentligheden, fortsætter tinget behandlingen af forslaget til finanslov.“

Formanden: Der er nu stillet følgende forslag om motiveret dagsorden:

„Idet folketinget fastslår, at justitsministeren gennem sin redegørelse har vildledet tinget og offentligheden, fortsætter tinget behandlingen af forslaget til finanslov.“

Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Justitsministeren (Busch-Jensen): Jeg finder ikke anledning til at sige noget som helst andet, end at denne dagsorden kan jeg ikke modtage.

Formanden: Det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft har ordet for en kort bemærkning.

Ole Bjørn Kraft: Jeg ønsker ikke, at man skal skride til en afstemning om den dagsorden, som her er foreslået, uden at det klart er sagt, at mit parti går ud fra, at de spørgsmål, der er rejst med hensyn til pris-sagerne, vil blive undersøgt ved den efterforskning, justitsministeren har sat i gang, og at vort standpunkt iøvrigt er dette, at hele spørgsmålet vedrørende anklagemyndighedens forhold til sagen og spørgsmålet, om der kan rejses anklage, nu vil blive klarlagt gennem det sagsanlæg, som rigsadvokaten er skredet til, således at der derved vil blive tilvejebragt et grundlag for tinget til at bedømme såvel anklage-